

تبیین الگوهای معماری پایدار در بناهای مذهبی بافت قدیم بوشهر (نمونه مورد مطالعه: مسجد جمعه بوشهر)

سیده زهرا عدنانی^{۱*}، جمال الدین مهدی نژاد درزی^۲

۱-دانشجوی دکتری معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات بوشهر، ایران (Zahra.adnani65@gmail.com)

۲-دانشیار، عضو هیئت علمی دانشکده ی مهندسی معماری و شهرسازی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی تهران، ایران (J_mahdinejad@yahoo.com)

چکیده

پایداری در بافت های تاریخی به دور از تکنولوژی های کنونی، میتواند الگویی مناسب برای طراحی های عصر حاضر باشد؛ زیرا برای تولید و حفظ انرژی هزینه های زیادی متحمل خواهد شد؛ نیل به پایداری محیط کالبدی انسان ساخت به عنوان بخشی از محیط زیست انسانی و دربرگیرنده و سامان دهنده فعالیت های اقتصادی و اجتماعی، در گرو برقراری حالت تعادل پویا میان فضای کالبدی، محیط فراگیر و کاربران فضا است. پویایی این تعادل در نحوه پاسخ گویی و کنش مندی محیط کالبدی به خواست ها و نیازهای کاربران و نیز شرایط متغیر محیط فراگیر است. آماده سازی بستر ایجاد معماری پایدار، در هر سه شاخه فرهنگی- اجتماعی، اقتصادی و محیطی قابل بررسی است که در همه این شاخه ها توجه به ویژگی ها و قابلیت های منطقه و مردم آن، مورد نظر می باشد. مقاله پیش رو بر آن است که از منابع کتابخانه ای به روش تحلیلی-توصیفی به الگوهای توسعه پایدار در بناهای مذهبی تاریخی در بافت قدیم بوشهر به این الگوها دست پیدا کرده و به معرفی این روش ها در جهت بهبود معماری این دیار بپردازد.

اطلاعات مقاله

معماری و توسعه پایدار

دریافت:

پذیرش:

واژگان کلیدی:

معماری پایدار، معماری بومی،

بافت قدیم بوشهر، طراحی

اقلیمی، مسجد،

پایگاه نمایه کننده:

پایگاه استادی علوم جهان اسلام

Sponsored and Indexed by
CIVILICA
We Respect the Science

T PBIN.com
Sponsored And Indexed